

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 1 lipca 2015 r. – Francja/Komisja**(Sprawa T-344/15)**

(2015/C 270/49)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: F. Alabrune, G. de Bergues, D. Colas i F. Fize, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej GESTDEM 2014/6046 z dnia 21 kwietnia 2015 r. w sprawie wniosku potwierdzającego o udzielenie dostępu do dokumentów na mocy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 4 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁽¹⁾, który przewiduje, że państwo członkowskie może zażądać od instytucji nieujawniania dokumentu pochodzącego od tego państwa członkowskiego bez jego uprzedniej zgody.
2. Zarzut drugi, podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia w odniesieniu do niezastosowania wyjątku przewidzianego w art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.

3. Zarzut trzeci, podniesiony dalszym tytułem ewentualnym, dotyczący naruszenia art. 4 ust. 2 tirety drugie i trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001. Strona skarżąca podnosi, że Komisja mogła była odmówić udzielenia dostępu do dokumentów przekazanych przez organy francuskie w ramach procedury przewidzianej w dyrektywie 98/34/WE⁽²⁾, ponieważ wspomniana procedura stanowi dochodzenie w rozumieniu ww. artykułu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

⁽²⁾ Dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz.U. L 204, s. 37).

Skarga wniesiona w dniu 18 czerwca 2015 r. – Uganda Commercial Impex/Rada

(Sprawa T-347/15)

(2015/C 270/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Uganda Commercial Impex (UCI) Ltd (Kampala, Uganda) (przedstawiciele: A. Meskarian, S. Zaiwalla, P. Reddy, K. Mittal, solicitors, oraz R. Blakeley, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2015/620⁽¹⁾ oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/614⁽²⁾ w zakresie, w jakim stosuje się je w odniesieniu do UCI (w tym stwierdzenie nieważności umieszczenia nazwy UCI w lit. b) pkt 9 załącznika do decyzji i rozporządzenia);
- w zakresie, w jakim jest to niezbędne stwierdzenie niemożności stosowania w odniesieniu do UCI art. 9 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1183/2005 z dnia 18 lipca 2005 r. (ze zmianami); oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania poniesionymi przez UCI.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku dokonania przez Radę jakiegokolwiek oceny lub braku odpowiedniej niezależnej oceny umieszczenia nazwy UCI w wykazie, jak jest do tego zobowiązana Rada.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że w każdym razie Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie lub tego, że umieszczenie nazwy UCI w wykazie jest niezgodne z prawem, ponieważ kia umieszczenia nie są spełnione w wypadku UCI.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że uprawnienia procesowe UCI, a w szczególności prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej, zostały naruszone oraz tego, że Rada nie przedstawiła wystarczającego uzasadnienia.